

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín

2/2021

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.

1 Kor 8,1

Petra Chroustová

VE VINICI NAJDETE:

**Úvodník – Pravidla silničního provozu;
Ekumenická snídane; Slovo od Jany
Sieberové; Neboj se; Oznámení**

Úvodník

Pravidla silničního provozu

Drazí sourozenci, přátelé, kamarádi, dostalo se mi milé příležitosti přispět slovem do stávající pranice. :-) Nejen ve společnosti, ale i v církvi to názorově bublá, vře a občas přetéká přes okraj. Každý z nás teď hledá nějakou dlouhodoběji udržitelnou polohu, kde by byl rozpor s vládou, bližními, a hlavně vlastním svědomím v nějakém rozumném poměru. Stejně jako v každé kritické době jsou zde dva extrémy, tj. na jedné straně zarputilé popírání existence COVIDu nebo jeho nebezpečnosti včetně různých bizarních konspiračních teorií a na straně druhé paranoidní iracionální a paralyzující strach, kdy na lukách mezi lesy potkáte nešťastníka, jak těžce oddychuje přes respirátor. Je jasné, že pokud má člověk alespoň trochu zdravého rozumu, měl by se pohybovat někde mezi. Ale kde? ...to je „otázka za 500!“ Já osobně si to představuji jako situaci v silničním provozu. Existuje zde

předepsaná rychlost, ale kdo z nás jí vždy a všude dodržuje? Dokonce ani policie s úplným dodržováním nepočítá, takže má nastavená určitá toleranční pole, v nichž vaše přestupky neřeší. Problém ale opět je, pokud někdo jezdí v obci 120 anebo někdo jiný 40 a ještě skoro uprostřed. Oba totiž vytvářejí nebezpečné situace a ohrožují ostatní. Myslím, že rozumný řidič zohlední, jaké je počasí, jaké má auto / pneumatiky, zda je noc či den, kolik je mu let atd. Jde zkrátka o míru rizika vůči sobě a ostatním, kterou jsem ještě schopen ustát před vlastním svědomím. Já osobně jezdím Ohařicemi ca 59, ale nikomu to prosím neříkejte. :-) Každopádně je jasné, že i rozumní, zbožní a ohleduplní lidé mohou v široké škále situací, kterým nyní čelíme, zaujmout dosti odlišné pozice a vznikají tak třecí plochy. Důležité je zachování vzájemné úcty a zdržení se nedovolených ran pod pás. V takovém případě můžeme být jako jedinci, společnost, ale i jako sbor na konci krize dále než na jejím počátku.

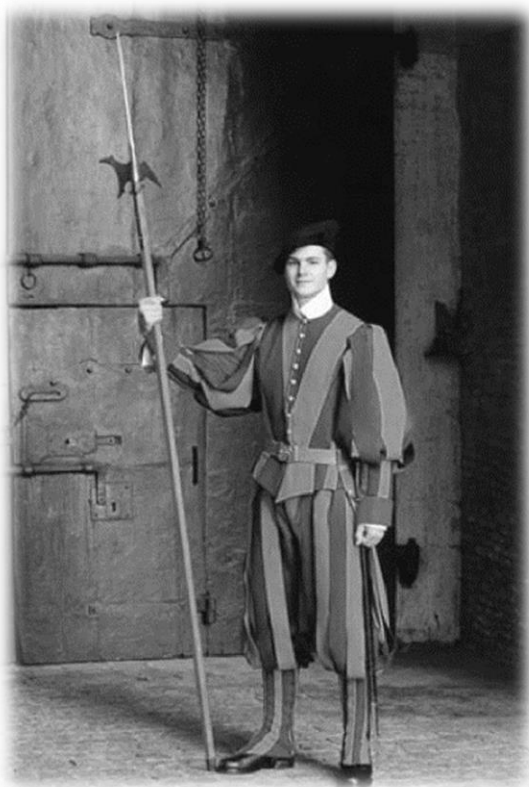
S potěšením mohu konstatovat, že i v rámci našeho staršovstva, kde je názorové spektrum hodně barevné, jsme stále schopní konstruktivní diskuze s vědomím, že pravdu stejně nikdy nemůže mít nikdo z nás, protože ta skutečná PRAVDA vždy

byla a bude nad námi v Ježíši Kristu. A také, že nejdůležitějším cílem zůstává: „Posvěť se jméno Tvé, přijď království Tvé a buď vůle Tvá jak v nebi, tak i na zemi.“

Jiří Smolík

Ekumenická snídane

Po nějakém čase jsme měli zase ekumenickou snídani. Sešlo se nás méně, než mělo, ale bylo to prima. Farář 72 let slouží lidem, dělá několik shromáždění, biblické hodiny. To mě potěšilo. On víc, než kdokoliv jiný by se mohl schovat, protože je riziková

skupina. Ale on je s lidmi. Někdo by řekl, že je to blázen-nezodpovědný. Ale on je lidem nablízku. A tak to má být. Ježíš řekl, že dobrý pastýř pokládá duši za ovce. Naproti tomu nájemný pastýř, jehož ovce nejsou vlastní, když vidí, že se blíží vlk (nějaké nebezpečí), utíká, aby se zachránil. A vlk pak rozhání stádo a lapá ovce. Dobrý pastýř ani v dobách tísně a nebezpečí ovce neopouští. Mám za to, že to je slovo nejen pro pastýře, ale pro nás všechny. Můžeme mít takové nájemné vztahy i mezi sebou, kdy nechceme moc riskovat a moc nás to nestojí a nebo vztahy pastýřské, které vydrží. Předpokladem však je, že něco obětujeme. Při vstupu do sboru se vždy ptám, zda chceš vytrvat v čase dobrém i zlém. Podobná otázka je

kladena i při vstupu do manželství. Kdyby budoucí manželka odpověděla, budu s tebou, jen když to nebude moc náročné, nechci nic riskovat a nechci nepříjemnosti, chci pohodový život. Takovou by sis zřejmě nevzal, protože taková v čase zlém uteče.

Jiný kolega mi nedávno říkal, že někdo chce žít a jiný chce přežít. A ten, co chce přežít, říká těm, co chtějí žít, aby to nedělali, protože je to ohrožuje.

Z rozhovoru s dalším pastorem-kolegou jsem si uvědomil, že mnozí křesťané si myslí, že doba soužení je čas, kdy jsou konkrétně pronásledováni křesťané. Myslím však, že tomu tak není. Doba soužení je doba, kdy jsou všichni sužováni tím samým, ať jsou křesťané, či nikoliv a

věří v cokoliv. Písmo říká, že Bůh může v tomto čase soužení zachovat ty, co jeho slovo zachovali.

Takže pro mě v tomto čase jsou potěšením hlavě lidé, kteří mě povzbudí a dodají sílu. Především tím, kým jsou. Že stojí pevně i v bouři, že jdou dál, i když to jde těžko, že nemyslí jen na sebe. Milých překvapení není nikdy moc, ale vždycky potěší. I já, i Ty se můžeš stát tím milým překvapením, pokud to dokážeš. Přeju sílu k dobrým věcem. Vždycky platí, že nestřeží-li domu Hospodin, nadarmo bdí strážný a že nezáleží běh na rychlých a boj na udatných.

Petr Rýgl

„Boha nezajímá, zda vyhráváme, nebo prohráváme. Chce vidět, že bojujeme.“
P. Marián Kuffa

Drazí přátelé,

srdečně vás zdravím v době, kdy epidemie s Covid 19 nabírá na intenzitě. Krize, kterou všichni prožíváme, nám ukazuje, že člověk není pánem tvorstva. Zároveň to může být čas k lepšímu pochopení života a čas nových začátků. Tato situace ale vyvolává obavy, neklid a nejistotu. Je třeba se modlit a doufat, že z této bídy povstaneme a naplno ožijeme.

Raduji se z dalších bratrů a sester z počínajících domácích hospiců v Semilech, Chomutově a ve Velkém Meziříčí. Bůh dává růst dalším projektům, které se rodí v tichosti a vyznačují se pokornou a poctivou službou umírajícím lidem. Naše služba neplní titulky novin, ale vydává svědectví o vytrvalé službě umírajícím lidem. V tisku a mediích jsme svědky mocenských bojů, zmatků a neklidu, který vyvolává strach. Naopak Duch svatý klíčí z toho, co přináší pokoj a užitek. A to jistě služba umírajícím lidem je. Hospicová služba se neopírá o pyramidu moci, ale je ve spojení s umírajícími lidmi, kteří jsou bezmocní.

Když navážeme s těmito lidmi vztah, ne pouze proto, abychom jim pomohli odejít z tohoto světa bez bolesti a osamocení, ale proto, abychom s nimi na jejich cestě nějaký čas šli, rodí se důvěra. V rodinách, které jsou často zatížené sváry, neklidem, strachem a úzkostí ze smrti, je třeba pracovníků, kteří jsou v jednotě mezi sebou, uvědomují si hodnotu společné modlitby a cítí, že právě sjednocení, službu a lásku tento svět potřebuje.

Tato otevřenost a respekt k umírajícím lidem vyžaduje víru, budování společenství a pochopení, že Bůh miluje každého člověka. Inspirace k hospicové službě se rodí v touze po lásce, kdy je nemocný nebo umírající člověk respektován a přijímán ve své jedinečnosti a obtížích, které ho trápí. Pokud k našim pacientům přicházíme s pokorou a bez nadřazenosti, budujeme mír ve světě.

Do Duhy přijímáme další zdravotní sestru, která ještě pracuje na oddělení ARO. Vyprávěla mi o svých motivacích k hospicové službě: „*Vždy jsem chtěla být zdravotní sestrou a nikdy jsem nepřemýšlela o žádném jiném povolání. Poslední dobou je pro mne velmi těžké být součástí nemocnice, kde se chováme neprofesionálně a bez citu k pacientům. Již to nejsem schopná snášet. Docela se bojím smrti, ale když ji více poznám, možná se jí nebudu bát a tím pádem budu moci pomáhat lidem, kteří z tohoto světa odchází.*“

Odmítnout postoj agrese vůči slabým a nemocným lidem je v dnešní době hrdinství. Spatřuji v tom touhu pracovat v podmínkách, kde není pouze strohá profesionalita, ale především tolerance a láska. Sloužit umírajícím znamená přejít na druhou stranu cesty. Je na ní vlídnost, soucit a něha. Je na ní přátelství a porozumění. A na této cestě můžeme společně odhalovat, co by pomohlo druhému člověku, aby mohl pokojně zemřít.

Jana Sieberová

NEBOJ SE

Nejistota, podráždění, únava, strach, hněv. Tyto pocity mě dost naplňovaly, pokud jde o současnou dobu. Ale pamatuji si čas, kdy jsme byli na Duchovní obnově a zrovna se za mě modlil můj milovaný tatínek a řekl mi slova, která jsem si zapsala do srdce. Bůh mi skrze tatku řekl, abych se nebála.

Uvědomila jsem si, že jsem se opravdu hodně strachovala o to, co bude, o svou budoucnost, kdy jako budu mít muže, nechci být na to sama, jak to

mám jako zvládat?! *Neboj se.* Ta slova se do mě zaryla, povzbudila mě. Doma jsem si pak našla verš z Izajáše 41:10. **“Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížeš se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti.”**

Hodně si všímám lidí, kteří se bojí. O práci, o sebe, Covidu. Co mě ale překvapuje, že to nejsou lidi nevěřící, ale že hodně pozorují strach ve svém okolí, pozorují strach u věřících lidí. Dost mě to překvapuje a zaráží. PROČ?

Nechápu to, nerozumím. Vždyť přeci jsme věřící. Věříme v Boha. V Toho živého, mocného Boha, který vzkřísil z mrtvých Ježíše Krista. Copak už toto není důkaz, že Bůh je všemocný? Celý život Bohu věříme, věříme, že se o nás postará, dokáže uzdravit, dokáže veliké zázraky. Dokáže ochránit. Ale najednou přijde krize a lidé se schovávají. Copak nás Bůh nemůže ochránit od této koronavirové krize? A je přeci napsáno, že Bůh je ochránce všech lidí a zvláště věřících.

V pátek jsem měla perfektní telefonát s Kájou Havlíčkem. Jednou za čas si voláme a vždy to stojí za to. Občas si dokážeme volat i 3 hodiny. Jelikož jsem členkou Konektor týmu, pozval mě na jedno online setkání, které se konalo v sobotu. Byl to naprosto úžasný čas, moc se mě to dotklo, kecali jsme a plánovali věci na Konektor, který bychom rádi uskutečnili.

Než jsme skončili, tudíž i před modlitbami, jsem poprosila o chvilku. Vzala jsem si Bilbli. V té jsem měla nalistovaného Jeremjáše, konkrétně 29. kapitola, 11-13 verš. Moc ráda bych se podělila i s vámi o to, jak to

vidím. V Jeremjáši se píše toto: **“Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.”** Není to nádherný verš? A vidíte, kolik nám toho slibuje? Myšlenky o pokoji, naděje do budoucnosti, nalezneme Boha. Proč se tedy strachujeme? Věřím a ve svých modlitbách často vyhlašuji, že Bůh je vyšší než tenhle Covid. Je větší, jak strach.

Není úžasné, že můžeme chodit se vztyčenou hlavou? Jako vítězové, protože sám Ježíš je vítěz. Moc ráda chodím po ulicích, dívám se do nebe a s usmívám se, protože vím, že na to nejsem sama. Protože cítím, že můj milovaný nebeský Tatínek je po mém boku. Věřím, že toto je čas, kdy budeme muset projevit odvahu. Možná to bude těžké, ale s Bohem po boku se dá přeci zvládnout vše.

Anežka Rýglová

OZNÁMENÍ...

PRAVIDELNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

knihovna V. Čtvrťka, Jičín

1. shromáždění neděle 9³⁰ h

2. shromáždění neděle 10⁴⁵ h

Na shromáždění se přihlaste SMS
na tel. číslo 724 440 391

SKUPINKY

středa od 18³⁰ h u Rýglových

čtvrtek od 18³⁰ h u Václavíkových

pátek od 18³⁰ h u Šolcových

MLÁDEŽ

probíhá online, bližší info u Kláry K.

STARŠOVSTVO

28. 3. od 14 h u Václavíkových

POČET ČLENŮ

41 dospělých

6 nezletilých

11 dětí

PODPORA HOSPICU DUHA

Díky všem, kteří jste se přidali.
Měsíčně budeme po dobu jednoho
roku přispívat na tuto práci něco
přes 4.000 Kč.

Více na www.hospic-horice.cz

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

<https://www.facebook.com/ksjicin>

měsíčník Jičínská vinice;
vinice@ksj.cz

NAROZENINY

21. 3. Júlia K. | 22. 3. Štefan K. | 25. 3.

Lucie S. | 30. 3. Petr R. | 5. 4. Klára K. |

6. 4. Tadeáš Č. | 8. 4. Anežka R.

